

— Когато се освободи България, тебе ще направимъ българ. екзархъ, казваше му Бенковски на смѣхъ.

Най-бѣ драго на попъ Груя да заклева нови младежи за въ комитетскитѣ работи т. е. да ги прави съзаклетници противъ турската държава.

— Хубаво си опичай ума, че клетвата е страшна, тежко и горко на оня, който я прѣстѣпи... Видишъ ли я тая!... И той показваше на новия съзаклетникъ своята дълга и остра сабя...

Слъдва.

Птиче.

Я кажи ми,
Птиче, мило,
Що си рано
Подранило?

—
На вѣйчица
Залюлѣло,
Сладка пѣсень
Позапѣло?

—
Менъ ли искашъ
Да разсмѣешъ,
Или тѣй си
Ти живѣешъ?

— Пѣй птиченце
Весели ни
И съсъ радость
Надари ни!

Ил' съ ноца се
Пѣкъ прощавашъ,
Ил' зората
Поздравлявашъ?

—
Тѣй дѣтенце
Азъ живѣя:
Все си пѣя
И люлѣя

—
Имотъ ази
Не събирамъ,
Що е грижа —
Не разбирамъ.

Ц. Анчевъ.